

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

І ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: ПОГЛЯД МОЛОДІ»

**4 – 5 КВІТНЯ 2019 р.
м. Одеса**

КАПИТАЛ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Гребейникова Н. А., студ. СВО «Магістр», Грицаюк М. Д. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК, Одеська національна академія харчових технологій, м.Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Купріна Н. М.

195

ГРОШОВІ КОШТИ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ: ТЕОРЕТИЧНИЙ ТА ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ

Долгов О. В., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м.Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Купріна Н. М.

198

СУТНІСТЬ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Завацька Ю., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м.Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Купріна Н. М.

100

СТРАТЕГІЧНИЙ УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК НА ПІДПРИЄМСТВАХ: АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ТА ЗАСТОСУВАННЯ

Рудюк І. Студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м.Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Купріна Н. М.

103

ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІЗУ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Квашенко А. Ю., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м.Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Ступницька Т.М.

105

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ

Ковальова В. О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Тарасова О. В.

107

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Комишан О. Ю., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Тарасова О. В.

109

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ЯК БАЗА ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Космачевська Е. В., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т. Д.

110

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ВИТРАТ В УКРАЇНІ

Курдасова Н. О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Тарасова О. В.

112

ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Лукіна О. М., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Ступницька Т. М.

114

АСПЕКТИ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ

Маленко В. В., студ. СВО «Магістр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Науковий керівник – к.е.н., доц. Маркова Т. Д.

116

ефективності використання необоротних активів та покращення процесу виробництва завдяки оновленню, заміни основних засобів чи їх технічній підтримці, підвищенню раціональності використання фінансових інвестицій.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Ступницька Т.М.

Література:

1. Загальні вимоги до фінансової звітності: НП(с)БО 1, затв. наказом Міністерства фінансів України від 07 Лютого 2013 р. № 73: за станом на 03.08.2018. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>
2. Бланк И.А. Основы финансового менеджмента: в 2 т. 4-е изд. М.: Омега-Л, 2012. Т.1. 653 с.
3. Ковальчук М. І. Економічний аналіз діяльності підприємств АПК: підручник. К.: КНЕУ, 2004. 144 с.
4. Романчук Р.А. Аналіз Ефективності використання необоротних активів підприємства // Перспективні напрямки наукової думки. Тернопіль, 2018, Том 3. С. 22-23.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ

Ковальова В. О., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

На сьогодні в Україні, при наявності фінансових інститутів не діє ринковий механізм їх взаємовідносин, який підміняється адміністративними методами впливу на ринкові інститути, що у свою чергу змушує комерційні банки, страхові компанії та інші фінансові інститути шукати шляхи до адміністративного ресурсу, суперечності у законодавстві з метою максимізації доходності своїх операцій.

Страхування як економічна категорія – це система економічних відносин, за яких страхувальник, сплачуючи страхові внески, забезпечує їх використання на відшкодування збитку, завданого за різних непередбачених несприятливих явищ (ризиків), а страховик, який несе цю відповідальність, розміщує резерви, провадить превентивні заходи щодо зменшення наслідків ризику, а за необхідності – перестраховує частину ризику.

Кількість страхових компаній на фінансовому ринку станом на 31.12.2016 р. становила 310, з яких 39 СК зі страхування життя (СК "Life") та 271 СК, що здійснювали види страхування, інші, ніж страхування життя (СК "non-Life"). За 2016 рік кількість страхових компаній зменшилась на 51 СК.

Розмір валових страхових виплат за 2016 рік становив 8839,5 млн. грн., у тому числі з видів страхування, інших, ніж страхування життя – 8421,2 млн. грн. (або 95,3%), зі страхування життя – 418,3 млн. грн. (або 4,7%). Валові страхові виплати за 2016 рік збільшилися на 9,1% (до 8839,5 млн. грн.) порівняно з аналогічним періодом 2015 року, чисті страхові виплати збільшилися на 12,6% і становили 8561,0 млн. грн.

Проблеми страхового ринку ведуть за собою проблеми щодо діяльності страхових компаній на фінансовому ринку, яких є чимало, зокрема:

- недостатній розвиток страхового ринку (як ризикових видів страхування, так і страхування життя);
- недостатній рівень захисту прав споживачів фінансових послуг;
- надмірна кількість страхових компаній та низький відсоток реально застрахованих ризиків;
- недостатня капіталізація страхових компаній та слабкий розвиток національного перестрахового ринку;
- велика кількість кептивних страхових компаній;
- відсутність механізмів гарантування зобов'язань страховика у разі його банкрутства;
- доволі складна процедура отримання відшкодування у разі настання страхового випадку;
- відсутність достовірної і повної інформації про діяльність страхових компаній.

Актуальною проблемою страхових компаній на фінансовому ринку є відсутність довіри населення й господарських суб'єктів до страхових компаній, яка до цих пір не відновлена повною мірою.

Для подолання проблем страхових компаній на фінансовому ринку України необхідно:

1. Розвивати сучасну інфраструктуру страхового ринку, виробити єдині методичні принципи організації і здійснення страхового посередництва; визначити повний перелік вимог до страхових брокерів, страхових агентів.

2. Підвищити рівень прозорості страхових компаній і страхового ринку, створити єдину базу даних страховиків і реєстри незалежних посередників, організувати роботу бюро страхових історій.

3. Встановити вимоги до платоспроможності страхових компаній на основі оцінки ризиків та якості активів страховика.

4. Забезпечити правову основу для введення постійного контролю за фінансовою діяльністю і станом страхових компаній, зобов'язавши страховиків поступово впроваджувати і систему управління ризиками страхового портфелю відповідно до вимог Solvency II.

5. Виробити механізми протидії порушенням термінів виплат страхового відшкодування та врегулювання ситуацій відмов від виплат, що підвищуватиме довіру населення до страхових компаній.

6. Посилити контроль за операціями вихідного перестраховання та продовжити реформування системи оподаткування страховиків з метою мінімізації шахрайських операцій з фінансовими ресурсами.

Розвиток страхового ринку сприяє формуванню ринкового фінансового середовища, що в свою чергу значно зменшує рівень ризику, а, відповідно, активізує діяльність населення і підприємців у фінансовому секторі, сприяє зростанню якості соціального захисту населення і підприємців, дозволяє мобілізувати значні фінансові ресурси для інвестиційних та інноваційних проектів та сприяє розвитку механізму фінансування через фінансовий ринок.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Тарасова О.В.

Література:

1. Пластун В.Л. Тенденції розвитку страхових компаній в Україні та світі [Текст] / В.Л. Пластун // Інноваційна економіка. – 2012. – № 8. – С. 40-46.
2. Нагайчук Н.Г. Інвестиційний потенціал страхового ринку України / Н. Г. Нагайчук // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. – 2014. – № 38. – С. 205–212.
3. Корнєєв В.В. Модифікація форм фінансового посередництва в Україні / В.В. Корнєєв // Фінанси України. – 2008. – №1. – С. 77-85.

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Комишан О. Ю., студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ЕБіК

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Для досягнення стабільних темпів економічного зростання, економічна політика України має бути насамперед орієнтована на розвиток виробничого сектору, його збалансованість і ефективність. Сьогодні методи й механізми регулювання економіки зводяться більше до політики виживання й мають в основному розрізнений характер. Ефективна державна інноваційна політика є однією з передумов успішного впровадження інноваційної моделі розвитку національної економіки.

Головною метою державної інноваційної політики в Україні є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення, розвитку й використання науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництва та реалізації нових видів конкурентоздатної продукції.

Сучасна економічна ситуація характеризується низькими темпами інноваційного виробництва, незважаючи на те, що Україна має необхідний науково-технічний потенціал. За загальним рівнем інноваційної активності наша держава значно відстає від країн Європейського Союзу. Причиною цього є цілий комплекс проблем різного характеру, який склався історично. Це в першу чергу пов'язане з недостатністю власних коштів у підприємств і досить низьким бюджетним фінансуванням. Основними принципами державної інноваційної політики в сучасних умовах має стати:

- орієнтація на інноваційний шлях розвитку економіки України;
- визначення державних пріоритетів інноваційного розвитку;
- формування нормативно-правової бази у сфері інноваційної діяльності;
- створення умов для збереження, розвитку і використання вітчизняного науково-технічного та інноваційного потенціалу;
- забезпечення взаємодії науки, освіти, виробництва, фінансово-кредитної сфери у розвитку інноваційної діяльності;
- ефективне використання ринкових механізмів для сприяння інноваційній діяльності, підтримка підприємництва у науково-виробничій сфері;